

Underbilag 1.

Den polytekniske Læreanstalt.

København, den 3. December 1918.

I den polytekniske Læreanstalts Kursus over Vandbygning meddeles der en kortfattet Undervisning i Kulturteknik. Med den Betydning, som Kulturteknikken kan antages at ville faa for vort Land, efter at der er oprettet en ny stor Institution: Statens Grundforbedringsvæsen, til hvis Virksomhed der er bevilget og fremtidig agtes anvendt store Pengemidler, anser Læreanstalten det imidlertid for sin Pligt at give i alt Fald en Del af sine Bygningsingeniører en noget mere omfattende Undervisning i Kulturteknik end hidtil.

Spørgsmaalet herom har allerede tidligere været rejst her ved Læreanstalten, men blev paa ny rejst ved en Skrivelse af 11. September d. A. til undertegnede Direktør fra Professoren i Vandbygning, Professor Schönweller, hvori han stillede Forslag om Indførelse af en til Supplering af den nu stedfindende Undervisning i Kulturteknik afpasset Forelæsningsrække over udvalgte Dele af Landbrugsfagene.

Sagen behandlede i Lærerraadets Møde den 19. September d. A., hvor den henvistes til et Udvalg, der afgav en foreløbig Betænkning den 13. November d. A., der behandlede i Lærerraadsmødet den 14. November, hvorfra Sagen imidlertid henvistes til fornyet Overvejelse i Udvalget, som den 23. November afgav den nye og endelige Betænkning i Sagen, som behandlede paa Lærerraadsmødet den 28. November. Naar Læreanstalten her kort skal gengive, hvad der særlig har været forhandlet om, og hvad Resultatet er blevet, skal den tillade sig at anføre følgende:

Der er to Maader, hvorpaa man kan uddanne de Fagmænd, som skulde egne sig til kulturteknisk Arbejde, nemlig enten ved at give Landbrugskandidater eller Landinspektører en yderligere Uddannelse i ingeniørmæssig Retning eller ved at uddanne Ingeniører i visse Afsnit af Landbrugsfagene saasom om Jordens Egenskaber i Henseende til Jordens Anvendelse som Ager og Eng, Kulturplanternes Egenskaber og Vækstforhold, Gødningsstoffer, Afvandingens og Vandingsens Indvirkning paa Jordbunden og paa Kulturplanterne, Jordens Ydeevne og Kultiveringsanlægs Rentabilitet.

Efter Læreanstaltens Mening vil det være lettere at supplere Ingeniørers Uddannelse ved at undervise dem i Landbrugsfag end at supplere Landmænds Uddannelse ved at give dem Ingeniørundervisning, hvis der er Tale om at uddanne virkelige Kulturingeniører, der skal forstaa deres Fag til Bunds. Det er Læreanstalten bekendt, at man ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole har indført en Tilføjelse til Programmet om et Fortsættelseskursus for Landinspektører for at gøre dem særlig skikkede til at være Kulturteknikere, idet nævnte Kursus bestaar i $1\frac{1}{2}$ Aars Undervisning paa Landbohøjskolen for en væsentlig Del i Ingeniørfag, og $1\frac{1}{2}$ Aars praktisk Uddannelse i Kulturteknik ude i Landet. De Kulturteknikere, der herved kan uddannes, kan imidlertid ikke betegnes som Kulturingeniører og betegnes heller ikke af Landbohøjskolen saaledes.

Det skulde herved synes, at Læreanstalten burde søge at gennemføre en Uddannelse af Kulturingeniører. Men saa vidt mener Lærerraadet dog ikke at burde gaa for Tiden. Det vilde nemlig kræve en helt ny Studieretning, der maatte lære en Del af de Fag, som Vandbygningsingeniører lærer, en Del af dem, som Fabrikningen lærer, og en Del, som der overhovedet ikke undervises i for Tiden ved Læreanstalten.